

Busta Jára Cimrmana „Dej si bacha na obočí“

Jára Cimrman byl jedním z největších českých dramatiků, básníků, hudebníků, učitelů, cestovatelů, filozofů, vynálezců, kriminalistů a sportovců. Za svého života, se uznání nedočkal. Do Frymburku se dostal v roce 1912, kdy se ve vlaku seznámil s profesorem Sajnerem. Ten ho nakazil v Evropě neznámým druhem chřipky a Cimrman se rozhodl vše odstonat ve Frymburku, kde profesor působil jako ředitel starobince. O jeho návštěvě zde pojednává celá hra Lijavec.

Zdejšími chovancům ve frymburském starobinci odpřednášel celý cyklus přednášek. Například „Naše domovina“ o pěstování tabáku podomácku, dále sestavil publikaci „Pleteme si“, slovníček pojmů, které si k stáru nejčastěji zaměňujeme. Nejnavštěvenější byla přednáška „Druhá míza“ a přednáška „Po přechodu“, jakési dopravní desatero v kostce. Ze zdravotních témat jmenujme práci „Přestáváme být mužem“ a na ni navazující studii „Co s volným časem“.

Na bustě, před kterou stojíte, si Cimrman zakrývá obočí, za které chovance frymburského starobince tahala vrchní světnicová Králová. Autorem je Jaroslav Svoboda, absolvent katedry výtvarné výchovy Pedagogické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Jako student se zúčastnil projektu Haptické modely pro osoby se zdravotním postižením, v jehož rámci busta vznikla, a který probíhá ve spolupráci s Centrem podpory studentů se specifickými potřebami téže univerzity na katedře výtvarné výchovy od roku 2016 a jeho výsledky lze vidět na dalších památkových objektech v jižních Čechách (např. klášter ve Vyšším Brodě, klášter v Českých Budějovicích).

Ve Frymburku můžete shlédnout další dvě busty Jára Cimrmana. Dnes je Městys Frymburk perlou Lipenska, kterou navštěvují desítky tisíc lidí. Navíc zde bude postupně vznikat lázeňský provoz, který mu dodává celorepublikový lesk.